Reactie op de door het lid M.E. de Jong gestelde vragen d.d. 21 oktober 2015

---

1. *In de reactie op vragen van LTO Noord (bvr 12 mrt 2015) onder punt 3.lees ik; 'als uitgangspunt wordt gehanteerd de vergunde situatie (zie onder 1 en 2). Het besluit huisvesting staat hier los van. Nu mijn vraag. bedoeld u hier te zeggen dat de laatst vergunde depositie in kg NH3 per jaar blijft de basis?*

De geldende rechten zoals deze zijn vastgelegd in de verleende milieuvergunningen, meldingen of Nbwet-vergunning blijven onverkort van kracht en vormen de basis. Dat is wettelijk geregeld.

2. *Door de hogere emissienormen van bijv melkkoeien stijgt de emissie bij gelijke aantallen. wat is leidend:*
    a. *De vergunde aantallen.(bij hogere normen stijgt totale emissie - op papier-)*
    b. *De totale emissie. (aantallen dalen bij hogere normen, totale emissie blijft gelijk)*

De vraag wordt uitgelegd als 'hoe gaan wij om met de wijziging van de ammoniakemissiefactoren'. Uitgangspunt is het vastleggen en benaderen van de huidige feitelijke situatie. In het Besluit huisvesting landbouwdieren is voorzien in overgangsrecht. In hoofdlijnen komt dit overgangsrecht erop neer dat bestaande dierenverblijven pas/uiterlijk op 1 januari 2020 aan de aangescherpte normen hoeven te voldoen. De aanscherping en uitbreiding van de maximale emissiewaarden voor ammoniak is namelijk alleen van toepassing op huisvestingssystemen die deel uitmaken van een nieuw dierenverblijf of van een grotere uitbreiding van een dierenverblijf (>50% bestaand bebouwd oppervlakte dierenverblijf).

Uitgangspunt voor bestaande rechten bij een veehouderij is het aantal dieren en het toegepaste stalsysteem en niet de ammoniakemissie (in kg NH3). Op basis van dit uitgangspunt hoeven bestaande vergunningen niet te worden aangepast. Er is daarom geen sprake van nieuwe vergunningen. Dit geldt zowel voor een omgevingsvergunning milieu als voor een Nbwet-vergunning. Een Nbwet-vergunning wordt namelijk op basis van dezelfde uitgangspunten als een omgevingsvergunning milieu verleend. De basis daarvoor is het aantal dierplaatsen in dierenverblijven en de daarbij behorende emissiefactor per dierplaats welke afhankelijk is van het stalsysteem. Een eenmaal verleende Nbwet-vergunning (voor de depositie op Natura-2000 gebieden) is onherroepelijk en verandert niet als bijvoorbeeld de emissiefactor verandert. Dus als de depositie op papier toeneemt door de nieuwe emissiewaarden, maar de depositie feitelijk niet verandert, dan blijft een verleende Nbwet-vergunning van kracht.

Uitgangspunt van het beleid is dat agrarische beleidsontwikkeling slechts mogelijk is als dat niet leidt tot een toename van de stikstofdepositie op de betreffende gevoelige gebieden. Als dit wordt aangetoond en de ontwikkeling past binnen de uitgangspunten van het vastgelegde beleid, dan kan overwogen worden om voor deze ontwikkeling een partiële herziening van het bestemmingsplan op te stellen.